tîmplat ce spune aşa de bine zicala: „Cînele s'a întors la ce vărsase", şi „scroafa spălată s'a întors să se tăvălească iarăş în mocirlă".

Venirea Domnului. (§ 1. Iuda. 14-19. Mat. 24. 37-39. 2 Tes. 1. 7-10. Is. 51. 6. Ap. 20. 11.)

3 Prea iubiţilor, iată, aceasta este a doua epistolă, pe care v'o
scriu. In amîndouă, caut să vă trezesc mintea sănătoasă, prin înştiin-
2 ţări, ca să vă fac să vă aduceţi aminte de lucrurile vestite mai dina-
inte de sfinţii prooroci, şi de porunca Domnului şi Mîntuitorului nos-
3 tru, pe care v'au dat-o apostolii voştri. Inainte de toate, să ştiţi că în
zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, cari vor trăi
4 după poftele lor şi vor zice: „Unde este făgăduinţa venirii Lui? Căci
de cînd au murit părinţii noştri, toate rămîn aşa cum erau dela în-
ceputul lumii!"
5 Se fac că nu ştiu că întăiaş dată cerurile şi pămîntul s'au năs-
6 cut prin Cuvîntul lui Dumnezeu din apă şi cu ajutorul apei, şi că lu-
7 mea de atunci a perit tot prin ele, înecată de apă. Iar cerurile şi
pămîntul de acum sînt păzite şi păstrate, prin acelaş Cuvînt, pen-
tru focul din ziua de judecată şi de peire a oamenilor necinstitori
de Dumnezeu.
8 Dar, prea iubiţilor, este un lucru, pe care nu trebuie să nu-l ştiţi.
Şi anume că pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, şi o mie de
9 ani sînt ca o zi. Domnul nu întîrzie în împlinirea făgăduinţei Lui,
cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, şi vrea ca
10 nici unul să nu piară, ci toţi să vină la pocăinţă. Ziua Domnului
însă va veni ca un hoţ. In ziua aceea, cerurile vor trece cu troznet,
stihiile se vor topi de căldură, şi pămîntul, cu tot ce este pe el,
va arde.

Indemn la sfinţenie. (§ 2. Lu. 21. 34-36. 1 Tes 5. 1-10. 1 Petru 1. 13-16. Is. 65. 17. Ap. 21. 1-5. Ef. 4. 14, 15.)

11 Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, cît de mult tre-
12 buie să vă siliţi voi ca, printr'o purtare sfîntă şi evlavioasă, să aşep-
taţi şi să doriţi să vină mai degrabă ziua aceea a lui Dumnezeu, în
care cerurile aprinse vor pieri, şi stihiile se vor topi de căldura fo-
13 cului? Dar noi, după făgăduinţa Lui, aşteptăm ceruri noi şi un pă-
mînt nou, în care va locui sfinţenia vieţii.
14 De aceea, prea iubiţilor, fiindcă aşteptaţi aceste lucruri, siliţi-vă
15 să fiţi găsiţi de El fără prihană, fără vină, şi în pace. Să credeţi
că îndelunga răbdare a Domnului nostru este spre mîntuirea voastră,
cum v'a scris şi prea iubitul nostru frate Pavel, după înţelepciu-
16 nea dată lui. Aşa scrie el în toate epistolele lui, cînd vorbeşte despre
lucrurile acestea. In aceste epistole sînt unele locuri grele de în-
ţeles, pe cari cei neştiutori şi uşuratici le răstîlmăcesc ca şi pe ce-
lelalte Scripturi, spre pierzarea lor.
17 Voi deci, prea iubiţilor, ca unii cari ştiţi mai dinainte aceste
lucruri, păziţi-vă ca nu cumva să vă lăsaţi tîrîţi de rătăcirea acestor
18 nelegiuiţi, şi să vă pierdeţi tăria; ci creşteţi în harul şi în cunoş-
tinţa Domnului şi Mîntuitorului nostru Iisus Hristos. A Lui să fie
slava, acum şi în veci! Amin.

INTĂIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A LUI IOAN

(Ioan 14; 17. 11, 26. Efeseni 5. 8.)

Cuvîntul vieţii. (§ 1. In. 1. 1-4, 14; 17. 20-23. 1 In. 5. 11-13.)

1 Ce era dela început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noştri
ce am privit şi ce am pipăit cu mîinile noastre, cu privire la Cuvîn-
2 tul vieţii, aceea vă vestim. — Pentrucă viaţa a fost arătată, şi noi
am văzut-o, şi mărturisim despre ea, şi vă vestim viaţa veşnică,
3 viaţă care era la Tatăl, şi care ne-a fost arătată. — Deci, ce-am vă-
zut şi am auzit, aceea vă vestim şi vouă, ca şi voi să aveţi părtăşie
4 cu noi. Şi părtăşia noastră este cu Tatăl şi cu Fiul Său, Iisus Hris-

tos. Şi vă scriem aceste lucruri pentru ca bucuria voastră să fie
deplină.

Dumnezeu este lumină. Iertarea păcatelor. (§ 2. Ef. 5. 1, 8-14. 1 Ioan 2. 3-6. Tit 2. 14. Pil. lui Sol. 28. 15. Psal. 32. 1-5. Ioan 1. 29.)

5 Vestea pe care am auzit-o dela El şi pe care v'o propovăduim,
este că Dumnezeu e lumină, şi în El nu este întunerec. Dacă
6 zicem că avem părtăşie cu El, şi umblăm în întunerec, mintim, şi nu
7 ne purtăm aşa cum cere adevărul. Dar dacă umblăm în lumină, după
cum El însuş este în lumină, avem partăşie unii cu alţii; şi sîngele
8 lui Iisus Hristos, Fiul Lui, ne curăţeşte de orice păcat. Dacă zicem
9 că n'avem păcat, ne înşelăm singuri, şi adevărul nu este în noi. Dacă
ne mărturisim păcatele, Dumnezeu este credincios şi drept, ca să
10 ni le ierte şi să ne curăţească de orice nelegiuire. Dacă zicem că
n'am păcătuit, Il facem mincinos, şi Cuvîntul Lui nu este în noi.
2 Copilaşilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuiţi. Dar dacă
cineva a păcătuit, să ştie că avem la Tatăl un Mijlocitor, adică
2 pe Iisus Hristos Cel neprihănit. El este jertfa de ispăşire pentru pă-
catele noastre; şi nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale în-
tregei lumi.

Păzim poruncile. (§ 1. Matei 7. 21-23. Ioan 14. 21-24.)

3 Ştim că cunoaştem pe Dumnezeu din faptul că păzim poruncile
4 Lui. Cine zice: „Il cunosc", şi nu păzeşte poruncile Lui, este un
5 mincinos, şi adevărul nu este în el. Dar cine păzeşte Cuvîntul Lui,
este un om în care dragostea lui Dumnezeu a ajuns să fie cu
6 adevărat desăvîrşită: prin aceasta ştim că sîntem în El. Cine zice
că rămîne în El, trebuie să trăiască şi el cum a trăit Iisus.

Dragostea frăţească. (§ 2. In. 13. 34, 35; 15. 12-14. Pil. lui Sol. 4. 18, 19.)

7 Prea iubiţilor nu vă scriu o poruncă nouă, ci o poruncă veche,
pe care aţi avut-o dela început. Porunca aceasta veche, este Cu-
8 vîntul, pe care l-aţi auzit. Totuş vă scriu o poruncă nouă, lucru care
este adevărat atît cu privire la El, cît şi cu privire la voi; căci în-
9 tunerecul se împrăştie, şi lumina adevărată şi răsare chiar. Cine
10 zice că este în lumină, şi urăşte pe fratele său, este încă în în-
tunerec. Cine iubeşte pe fratele său, rămîne în lumină, şi în el nu
11 este nimic care să-l facă să se poticnească. Dar cine urăşte pe fra-
tele său, este în întunerec, umblă în întunerec, şi nu ştie încotro
merge, pentrucă întunerecul i-a orbit ochii.

Deslipirea de lume. (§ 3. 1 Tes. 2. 11, 12. Ro. 12. 2. Col. 3. 1-3. Ic. 4. 4. Mt. 6. 24.)

12 Vă scriu, copilaşilor, fiindcă păcatele vă sînt iertate pentru
13 Numele Lui. Vă scriu, părinţilor, fiindcă aţi cunoscut pe Cel ce
este dela început. Vă scriu, tinerilor, fiindcă aţi biruit pe cel rău.
14 V'am scris, copilaşilor, fiindcă aţi cunoscut pe Tatăl. V'am scris,
părinţilor, fiindcă aţi cunoscut pe Cel ce este dela început. V'am
scris, tinerilor, fiindcă sînteţi tari, şi Cuvîntul lui Dumnezeu rămîne
în voi, şi aţi biruit pe cel rău.
15 Nu iubiţi lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubeşte cineva
16 lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta
firii pămînteşti, pofta ochilor şi îngîmfarea cu felul de vieţuire, nu
17 vine dela Tatăl, ci din lume. Şi lumea cu pofta ei trece; dar cine face
voia lui Dumnezeu, rămîne în veac.

Antihriştii. (§ 4. 1 Ioan 4. 1-6. 2 Ioan 7-11, Ioan 16. 13-15.)

18 Copilaşilor, este ceasul cel de pe urmă. Şi, după cum aţi auzit
că are să vină un antihrist, să ştiţi că acum sînt mulţi antihrişti;

---

1. Sau *Advocat.* Greceşte: *Paraclet,* adică apărător, ajutor, sprijin. De obicei se întrebuinţează pentru Duhul Sfînt.

19 prin aceasta cunoaştem că este ceasul de pe urmă. Ei au ieşit
din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noştri. Căci dacă ar fi
fost dintre ai noştri, ar fi rămas cu noi; ci au ieşit, ca să se arate
că nu toţi sînt dintre ai noştri.
20 Dar voi aţi primit ungerea din partea Celui ce este sfînt, şi
21 ştiţi orice lucru. V'am scris nu că n'aţi cunoaşte adevărul, ci pen-
22 trucă îl cunoaşteţi, şi ştiţi că nicio minciună nu vine din adevăr.
Cine este mincinosul, dacă nu cel ce tăgăduieşte că Iisus este
Hristosul? Acela este Antihrist, care tăgăduieşte pe Tatăl şi pe
23 Fiul. Oricine tăgăduieşte pe Fiul, n'are nici pe Tatăl. Oricine măr-
24 turiseşte pe Fiul are şi pe Tatăl. Ce aţi auzit dela început, aceea să
rămînă în voi. Dacă rămîne în voi ce aţi auzit dela început, şi voi
25 veţi rămînea în Fiul şi în Tatăl. Şi făgăduinţa, pe care ne-a făcut-o
El, este aceasta: viaţa veşnică.
26 V'am scris aceste lucruri în vederea celor ce caută să vă în-
27 şele. Cît despre voi, ungerea, pe care aţi primit-o dela El, rămîne
în voi, şi n'aveţi trebuinţă să vă înveţe cineva; ci, cum ungerea
Lui vă învaţă despre toate lucrurile şi este adevărată, şi nu este
o minciună, rămîneţi în El, după învăţăturile, pe cari vi le-a dat ea.

Copiii lui Dumnezeu. (§ 1. Col. 1. 23. In. 1. 12,13. Ro. 8. 14-19. Ev. 12. 14. 1 In. 5. 18.)

28 Şi acum, copilaşilor, rămîneţi în El, pentruca atunci cînd Se va
arăta El, să avem încredere deplină, şi, la venirea Lui, să nu rămînem
29 de ruşine şi depărtaţi de El. Dacă ştiţi că El este neprihănit, să ştiţi
şi lucrul următor: oricine duce o viaţă neprihănită, este născut din El.
3 Vedeţi ce dragoste ne-a arătat Tatăl, dacă ne-a dat dreptul să ne
numim copii ai lui Dumnezeu! Şi sîntem. Lumea nu ne cunoaşte,
2 pentrucă nu L-a cunoscut nici pe El. Prea iubiţilor, acum sîntem copii
ai lui Dumnezeu. Şi ce vom fi, nu s'a arătat încă. Dar ştim că atunci
cînd Se va arăta El, vom fi asemenea Lui, pentrucă îl vom vedea
3 aşa cum este. Oricine are nădejdea aceasta în El, se curăţeşte, după
cum şi El este curat.
4,5 Oricine păcătuieşte, calcă Legea, şi păcatul este călcarea Legii. Şi
ştiţi că Iisus S'a arătat ca să şteargă păcatele: şi în El nu este
6 păcat. Oricine rămîne în El, nu păcătuieşte; oricine păcătuieşte, nu
L-a văzut, nici nu L-a cunoscut.
7 Copilaşilor, nimeni să nu vă înşele! Cine duce o viaţă sfîntă,
8 este sfînt, cum El însuş este sfînt. Cine păcătuieşte, vine dela dia-
volul, căci diavolul păcătuieşte dela început. Fiul lui Dumnezeu S'a
arătat ca să nimicească lucrările diavolului.
9 Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuieşte, pentrucă să-
mînţa lui Dumnezeu rămîne în el; şi nu poate păcătui, fiindcă este
10 născut din Dumnezeu. Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu şi
copiii diavolului. Oricine nu duce o viaţă sfîntă, nu vine dela Dum-
nezeu; nici cine nu iubeşte pe fratele său.

Iubirea cu fapta. (§ 2. Ioan 13. 34, 35; 15. 12-21. 1 Ioan 4. 7, 8. 16-21.)

11,12 Căci vestirea, pe care aţi auzit-o dela început, este aceasta: să
ne iubim unii pe alţii; şi să nu ne asemănăm lui Cain, care venea
dela cel rău, şi care a ucis pe fratele său. Şi pentru ce l-a ucis?
13 Pentrucă faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau bune. Nu vă
14 miraţi, fraţilor, dacă vă urăşte lumea. Cît despre noi, ştim că am
trecut din moarte la viaţă, pentrucă iubim pe fraţi. Cine nu iubeşte
15 pe fratele său, rămîne în moarte. Oricine urăşte pe fratele său, este
un ucigaş; şi ştiţi că niciun ucigaş n'are viaţa veşnică rămînînd în el.
16 Noi am cunoscut dragostea Lui prin aceea că El Şi-a dat viaţa
17 pentru noi; şi noi deci, trebuie să ne dăm viaţa pentru fraţi. Dacă
vreunul are bogăţiile lumii acestea, şi, cînd vede pe fratele său în
nevoie, îşi închide inima faţă de el, cum se poate zice că rămîne
în el dragostea de Dumnezeu?
18 Copilaşilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta şi
19 cu adevărul. Prin aceasta vom cunoaşte că sîntem din adevăr, şi ne

20 vom linişti inimile înaintea lui Dumnezeu. Dacă ne osîndeşte inima
noastră, Dumnezeu este mai mare decît inima, cunoaşte toate lu-
21 crurile. Prea iubiţilor, dacă nu ne osîndeşte inima noastră, avem o
22 mare îndrăzneală la Dumnezeu. Şi orice vom cere, vom căpăta dela
El, fiindcă păzim poruncile Lui, şi facem ce este plăcut înaintea Lui.
23 Şi porunca Lui este să credem în Numele Fiului Său Iisus Hristos,
24 şi să ne iubim unii pe alţii, cum ne-a poruncit El. Cine păzeşte po-
runcile Lui, rămîne în Dumnezeu, şi Dumnezeu rămîne în el. Şi cu-
noaştem că El rămîne în noi prin Duhul, pe care ni L-a dat.

Învăţătorii mincinoşi. (§ 1. Deut. 13. 1-3. 1 Ioan 2. 18-27; 2 In. 7-11.)

4 Prea iubiţilor, să nu daţi crezare oricărui duh; ci să cercetaţi
duhurile, ca să vă încredinţaţi dacă sînt dela Dumnezeu; căci în lume
2 au venit mulţi prooroci mincinoşi. Duhul lui Dumnezeu să-L cu-
noaşteţi după aceasta: Orice duh, care mărturiseşte că Iisus este
3 Hristosul venit în trup, este dela Dumnezeu; şi orice duh, care nu
mărturiseşte pe Iisus, nu este dela Dumnezeu, ci este duhul lui An-
tihrist, de a cărui venire aţi auzit. El chiar este în lume acum.
4 Voi, copilaşilor sînteţi din Dumnezeu; şi l-aţi biruit, pentrucă
5 Cel ce este în voi, este mai mare decît cel ce se află în lume. Ei sînt
6 din lume, de aceea vorbesc în felul lumii, şi lumea îi ascultă. Noi
însă, sîntem din Dumnezeu; cine cunoaşte pe Dumnezeu, ne ascultă;
cine nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaştem
Duhul adevărului şi duhul rătăcirii.

Dumnezeu este dragoste. (2. 1 In. 3.11-24; In. 3.16,17. Ro. 5.5-8. Ef. 5.1,2.)

7 Prea iubiţilor, să ne iubim unii pe alţii; căci dragostea vine dela
Dumnezeu. Şi oricine iubeşte, este născut din Dumnezeu, şi cunoaşte
8,9 pe Dumnezeu. Cine nu iubeşte, n'a cunoscut pe Dumnezeu; pentrucă
Dumnezeu este dragoste. Dragostea lui Dumnezeu faţă de noi s'a
arătat prin faptul că Dumnezeu a trimes în lume pe singurul Său
10 Fiu, ca noi să trăim prin El. Şi dragostea aceasta stă nu în faptul
că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi,
şi a trimes pe Fiul Său ca jertfă de ispăşire pentru păcatele noastre.
11 Prea iubiţilor, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebue să ne
iubim şi noi unii pe alţii.
12 Nimeni n'a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe
alţii, Dumnezeu rămîne în noi, şi dragostea Lui este cu adevărat de-
13 săvîrşită în noi. Cunoaştem că rămînem în El şi că El rămîne în noi
14 prin faptul că ne-a dat din Duhul Său. Şi noi am văzut şi mărtu-
15 risim că Tatăl a trimes pe Fiul ca Mîntuitor al lumii. În cine va măr-
turisi că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămîne în el şi
16 el rămîne în Dumnezeu. Şi noi am cunoscut dragostea pe care o
are Dumnezeu faţă de noi, şi am crezut în ea. Dumnezeu este dra-
goste; şi cine rămîne în dragoste, rămîne în Dumnezeu, şi Dumnezeu
rămîne în el.
17 Cum este El, aşa sîntem şi noi în lumea aceasta: astfel se face
că dragostea este desăvîrşită în noi, pentru ca să avem deplină în-
18 credere în ziua judecăţii. În dragoste nu este frică; ci dragostea
desăvîrşită izgoneşte frica; pentrucă frica este strîns legată cu pe-
19 deapsa; şi cine se teme, n'a ajuns la dragostea desăvîrşită. Noi
iubim pe Dumnezeu, pentru că El ne-a iubit cel dintîi.
20 Dacă zice cineva: „Eu iubesc pe Dumnezeu," şi urăşte pe fra-
tele său, este un mincinos; căci cine nu iubeşte pe fratele său, pe
care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-L
21 vede? Şi aceasta este porunca, pe care o avem dela El: cine iu-
beşte pe Dumnezeu, trebue să iubească şi pe fratele său.

Credinţa în Iisus şi urmările. (§ 1. 2 In. 5.6. Ev. 11. In. 1.29-34; 3.16,36; 20.31.)

5 Oricine crede că Iisus este Hristosul, este născut din Dumnezeu;
şi oricine iubeşte pe Dumnezeu, care L-a născut, iubeşte şi pe cel
2 născut din El. Cunoaştem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin

3 aceea că iubim pe Dumnezeu şi păzim poruncile Lui. Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Şi poruncile
4 Lui nu sunt grele; pentrucă oricine este născut din Dumnezeu, biruieşte lumea; şi ceeace cîştigă biruinţa asupra lumii, este cre-
5 dinţa noastră. Cine este cel ce a biruit lumea, dacă nu cel ce crede
6 că Iisus este Fiul lui Dumnezeu? El, Iisus Hristos, este cel ce a venit cu apă şi cu sînge; nu numai cu apă, ci cu apă şi cu sînge; şi Duhul este Cel ce mărturiseşte despre lucrul acesta, fiindcă Duhul
7 este adevărul. Căci trei sînt cari mărturisesc în cer: Tatăl, Cu-
8 vîntul şi Duhul Sfînt, şi aceşti trei una sînt. Şi trei sînt cari mărturisesc pe pămînt: Duhul, apa şi sîngele, şi aceşti trei se potrivesc în mărturisirea lor.

9 Dacă primim mărturisirea oamenilor, mărturisirea lui Dumnezeu este mai mare; şi mărturisirea lui Dumnezeu este mărturisirea, pe
10 care a făcut-o El despre Fiul Său. Cine crede în Fiul lui Dumnezeu, are mărturisirea aceasta în el; cine nu crede pe Dumnezeu, Il face mincinos, fiindcă nu crede mărturisirea, pe care a făcut-o Dumnezeu
11 despre Fiul Său. Şi mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat
12 viaţa vecinică, şi această viaţă este în Fiul Său. Cine are pe Fiul,
13 are viaţa; cine n'are pe Fiul lui Dumnezeu, n'are viaţa. V'am scris aceste lucruri ca să ştiţi că voi, cari credeţi în Numele Fiului lui Dumnezeu, chiar aveţi viaţa vecinică.

Puterea rugăciunii. (§ 2. Ioan 15. 7. Mc. 11. 24. Iacov 5. 14-16.)

14 Îndrăzneala, pe care o avem la Dumnezeu, este că, dacă cerem
15 ceva după voia Lui, ne ascultă. Şi dacă ştim că ne ascultă, oricare ar fi lucrul pe care I-l cerem, ştim că sîntem stăpîni pe lucrurile pe cari *I le-am cerut.*

16 Dacă vede cineva pe fratele său săvîrşind un păcat care nu duce la moarte, să se roage; şi Dumnezeu va da viaţa fratelui aceluia; o va da celor ce n'au săvîrşit un păcat care duce la moarte. Este un păcat care duce la moarte; nu-i zic să se roage pentru
17 păcatul acela. Orice călcare a Legii este un păcat, dar este un păcat, care nu duce la moarte.

18 Ştim că oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuieşte, ci Cel născut din Dumnezeu îl păzeşte, şi cel rău nu se atinge de el.
19 Ştim că sîntem din Dumnezeu şi că toată lumea este supt stăpînirea
20 celui rău. Ştim deasemenea că Fiul lui Dumnezeu a venit, şi ne-a dat pricepere să cunoaştem pe adevăratul Dumnezeu. Şi noi sîntem în adevăratul Dumnezeu, întrucît sîntem în Iisus Hristos, Fiul Lui. El
21 este Dumnezeul adevărat şi viaţa vecinică. Copilaşilor, păziţi-vă de *idoli. Amin.*

A DOUA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A LUI IOAN

(Efeseni 4. 15; 5. 8, 9.)

Urare. (§ 1. 3 Ioan 1. 2. Petru 1. 1, 2.)

1 Presbiterul[1] către aleasa Doamnă şi către copiii ei, pe cari-i iu-
2 besc cu adevărat — şi nu numai eu, ci toţi celce au cunoscut adevărul,—pentru adevărul acesta care rămîne în noi, şi care va fi cu
3 noi în veac: Harul, îndurarea şi pacea să fie cu voi din partea lui Dumnezeu Tatăl, şi din partea Domnului Iisus Hristos, Fiul Tatălui, în adevăr şi în dragoste!

Dragostea frăţească. (§ 2. 3 In. 3. 4. In. 13. 34, 35. 1 In. 5. 1-3).

4 M'am bucurat foarte mult cînd am aflat despre copiii tăi că
5 trăiesc potrivit cu adevărul, după porunca pe care am primit-o dela Tatăl. Şi acum, te rog, Doamnă, nu ca şi cum ţi-aş scrie o poruncă nouă, ci este vorba de porunca, pe care am primit-o dela început,

1. Presbiterul sau bătrînul adică acel care cîrmuia adunarea credincioşilor, numire pe care o ia aici apostolul Ioan.

să ne iubim unii pe alţii! Şi dragostea stă în vieţuirea după poruncile lui Dumnezeu. Aceasta este porunca în care trebuie să umblaţi, după cum aţi auzit dela începnt.

Învăţătorii mincinoşi. (§ 3. 1 In. 4. 1-6; 2. 18-23)

7 Căci în lume s'au răspîndit o mulţime de amăgitori, cari nu mărturisesc că Iisus Hristos a venit în trup. Iată cine-i amăgitorul, iată
8 cine-i Antihristul! Păziţi-vă bine să nu perdeţi rodul muncii voas-
9 tre, ci să primiţi o răsplată deplină. Oricine calcă porunca, şi nu rămîne în învăţătura lui Hristos, n'are pe Dumnezeu. Cine rămîne în
10 învăţătura aceasta, are pe Tatăl şi pe Fiul. Dacă vine cineva la voi, şi nu vă aduce învăţătura aceasta, să nu-l primiţi în casă, şi să nu-i
11 ziceţi: „Bun venit!" Căci cine-i zice: „Bun venit!" se face părtaş faptelor lui rele.

12 Aş avea să vă spun multe lucruri; dar nu voiesc să vi le scriu pe hîrtie şi cu cerneală; ci nădăjduiesc să vin la voi, şi să vă vorbesc gură către gură, pentruca bucuria noastră să fie deplină.

13 Copiii surorei tale alese îţi trimet sănătate. Amin.

A TREIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A LUI IOAN

(1 Corinteni 16. 14, 24.)

Lauda lui Gaiu. (§ 1. Fil. 1-7. Mt. 10. 40-42.)

1 Presbiterul[1] către prea iubitul Gaiu, pe care-l iubesc din toată inima.
2 Prea iubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ţi meargă bine, şi sănătatea trupului tău să sporească tot aşa cum sporeşte să-
3 nătatea sufletului tău. A fost o mare bucurie pentru mine, cînd au venit fraţii şi au mărturisit că eşti credincios adevărului şi că trăe-
4 şti şi asculţi de adevăr. Eu n'am bucurie mai mare decît să aud despre copiii mei că trăesc şi ascultă de adevăr.

5 Prea iubitule, tu lucrezi cu credincioşie în tot ce faci pentru fraţi;
6 şi unde mai pui că sînt fraţi străini. Ei au mărturisit despre dragostea ta, înaintea Bisericii. Vei face bine să îngrijeşti de că-
7 lătoria lor, într'un chip vrednic de Dumnezeu; căci au plecat pentru dragostea Numelui lui Iisus Hristos, fără să primească ceva
8 dela Neamuri. Este datoria noastră dar, să primim bine pe astfel de oameni, ca să lucrăm împreună cu ei pentru adevăr.

Plîngerea împotriva lui Diotref. (§ 2. Luca 20. 46, 47. Fil. 2. 3. 1 Petru 5. 3. 1 Corinteni 4. 18-21.)

9 Am scris cîteva vorbe Bisericii, dar Diotref, căruia îi place să
10 fie cel dintîi între ei, nu vrea să ştie deloc de noi. De aceea, cînd voi veni, îi voi aduce aminte de faptele pe cari le face, căci ne cleveteşte cu limba lui rea. Nu se mulţămeşte cu atît, dar nici el nu primeşte pe fraţi, şi nici pe cei ce voiesc să-i primească, nu-i lasă să-i primească, ci-i dă afară din Biserică.

11 Prea iubitule, nu urma răul, ci binele. Cine face binele, este din Dumnezeu; cine face răul, n'a văzut pe Dumnezeu.

Lauda lui Dimitrie. (§ 3. Pil. lui Sol. 22. 1 Pet. 2. 12)

12 Toţi, chiar şi Adevărul, mărturiresc bine despre Dimitrie; şi noi mărturisim despre el; şi ştii că mărturisirea noastră este adevărată.
13 Aş avea să-ţi spun multe lucruri, dar nu voiesc să ţi le scriu cu
14 cerneală şi condei. Nădăjduiesc să te văd în curînd, şi atunci vom
15 vorbi gură către gură. Pacea să fie cu tine.

Prietenii îţi trimet sănătate. Spune sănătate prietenilor, fiecăruia în parte. Amin.

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A LUI IUDA

(2 Petru 2. Apocalipsa 2. 14, 20).

Urare. (§ 1. 1 Petru 1. 1, 2).

1 Iuda, rob al lui Iisus Hristos, şi fratele lui Iacov, către cei ce au

18